

El Consell a l'exili no ha cremat les naus

written by Redacció Unilateral | 22 de novembre de 2018

El web del govern legítim a l'exili *consell.republica.cat* no funciona, tot i tenir vinculat un compte de Twitter @govRepublica, de nom República de Catalunya (amb el logo de la Generalitat). En funciona un de molt semblant, *consell.republicat.cat* (@catalan_gov). Aquest darrer web no dona gaire informació de qui són les persones que ho organitzen i de què faran en darrer terme, bones intencions a part. Per mitjà d'aquest web en servei és possible el #registreciudadà, tot seguint la seqüència alta/adhesió/identificació/pagament, i sobre això tampoc queda clar el fi i què pot comportar.

Sobre el Consell de la República, tot i que en diuen Consell per la República, hi planen dubtes raonables, ja que hi ha poca informació o bé és interessada. Per altres informacions periodístiques es té notícia que pertany a l'associació belga CAT Global, que la presideix Erika Casajoana, una persona fidel a Carles Puigdemont. Més detalls van apareixent sense excessiva difusió ni transparència.

Aquesta nova eina del catalanisme va tenir un acte públic de presentació al Palau de la Generalitat, el passat 30 d'octubre de 2018. Va ser una presentació simbòlica que no va tenir més concreció que no fos la reiterada denúncia de les condicions imposades per l'Estat espanyol a l'exili català fruit del referèndum d'autodeterminació, i també tot el que suposa l'existència de presos polítics.

A un mes de la seva presentació pública, aquesta teòrica força catalana a l'exili està obtenint una resposta desigual entre la població catalana. El ritme d'inscrits en el suposat registre d'adhesions que cotitzen com a mínim amb deu euros

(només amb targeta de crèdit, fet que ha molestat especialment a moltes persones compromeses) és molt lent. Excessivament lent pel que està acostumat el poble català en les mobilitzacions dels darrers vuit anys.

Alguns analistes han apuntat raons diferents. Els promotors, el govern legítim a l'exili, fan trucades persistents a membres de l'Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural i altres entitats o particulars directament, a fi d'obtenir més posicionament favorable a generar un moviment d'adhesió i cotització. En Carles Puigdemont, fins i tot, ho va intentar motivar sobre la base d'arribar a ser un milió per començar a fer "res seriós". Clara Ponsatí, més tard, ho va matissar a la baixa, conjuntament amb la resta del govern exiliat.

La coincidència amb altres iniciatives més concretes d'adhesió, com Primàries Catalunya (primariescatalunya.cat), per posar un exemple, certament, ha creat reticència. De fet, aquesta iniciativa ja té ella sola i només amb el suport de l'Assemblea Nacional Catalana, un número similar o superior de persones inscrites, a hores d'ara.

De fons, no obstant això, ara que s'intenta pressionar des de Waterloo, amb trucades i referències sobre la necessitat d'impulsar aquest consell, hi ha el dubte de les seves autèntiques intencions. En primer lloc, es presenta com un *Consell per la República* (#CxR) i no un *Consell de la República*, fet que deixa buit de contingut el resultat del referèndum d'autodeterminació consistent a establir, en funció del resultat de l'escrutini, un nou estat en forma de

república. Només això ja ha estat causa de desmobilització, i també de preocupació entre les files anònimes d'independentistes de tots colors i història. I en segon lloc, en el manifest d'adhesió previ a la possibilitat de cotitzar, no es concreta cosa respecte de la independència, tot proposant un marc de mínims que qualsevol ciutadà d'una democràcia liberal occidental subscriuria sense pensar-ho dos cops.

Tot i dir que "el Consell neix de la legitimitat sorgida del mandat de l'1 d'octubre i que impulsarà estratègies per a fer-lo efectiu" hi ha un sentiment generalitzat que són paraules buides. Preguntant a l'atzar, entre tots tipus de gent, hom respon, de forma comuna, que és una "capelleta més". La sorpresa general és com la gent de l'exili, en teoria més lliure i sense pressions, tampoc està disposada a presentar cap proposta real per encarar la independència del país, i així superar la tenalla repressiva de l'Estat espanyol.

Des d'Espanya aquest Consell no ha despertat cap preocupació i, fins i tot, es podria entendre que la seva configuració actual respon a una solució pactada més, per semblar que es fa alguna cosa sense fer cap a res, en la línia del discurs, això sí, vehement i ja molt conegut, de "farem les estructures d'estat".